

andre foranstaltninger end dem, der direkte er nævnt i direktivet.

Ifølge direktivets art. 10, stk. 2 skal de i stk. 1 nævnte foranstaltninger gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Art. 10, stk. 3 er udtryk for en proportionalitetsbetragtning, hvor der ved anvendelsen af korrigerende foranstaltninger skal være et forholdsmæssigt forhold mellem krænkelsens omfang og de beordrede retsmidler samt tredjemands interesser. Ifølge betragtning nr. 24 i direktivet bør der ved denne bedømmelse tages hensyn til tredjemands interesser, herunder navnlig forbrugere og privatpersoner, der har handlet i god tro.

Formålet med bestemmelsen er ifølge betragtning nr. 24 at forebygge yderligere krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Art. 10 omfatter alle rettighedshavere, det vil sige både ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre nærtstående rettighedshavere, for eksempel lyd- og billedproducenter.

Art. 10 er ikke begrænset til krænkelser begået i erhvervsmæssigt øjemod jf. blandt andet direktivets betragtning nr. 14.

2.2.4 Alternative foranstaltninger - direktivets artikel 12

Efter art. 12 kan medlemsstaterne, når det er hensigtsmæssigt, bestemme, at domstolene skal kunne træffe bestemmelse om, at krænkeren skal betale en kontant godtgørelse til den forurettede som et alternativ til bestemmelsen om korrigerende foranstaltningerne i art. 10 og påbud i art. 11. Dette gælder dog kun, hvor

- krænkeren har handlet uforsætligt og ikke har udvist uagtsomhed,
- gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget, og
- en kontant godtgørelse forekommer tilfredsstillende.

Det fremgår af betragtning nr. 25, at medlemsstaterne bør have mulighed for at bestemme, at der skal ydes en økonomisk kompensation til krænkeren som alternativ til eksempelvis korrigerende foranstaltninger i de tilfælde, hvor en sådan foranstaltning ville være uforholdsmæssigt bebyrdende.

2.2.5 Offentliggørelse af retsafgørelser - direktivets art. 15

Efter art. 15 skal retten kunne bestemme, på begæring af rekvirenten og for krænkerens regning, at

- der træffes passende foranstaltninger til formidling af information om afgørelsen og
- retsafgørelsen opslås og offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Efter art. 15, 2. pkt., kan medlemsstaterne vælge at indføre mulighed for yderligere offentliggørelsesforanstaltninger, der er afpasset efter de særlige forhold, herunder bekendtgørelse på en iøjnefaldende måde.

Ifølge direktivets betragtning nr. 27 er formålet med bestemmelsen, at forhindre nye krænkelser ved at afskrække en fremtidig krænker og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed. Bestemmelsen har således et præventivt formål.

Ifølge forslaget til direktivet, skal offentliggørelsen af domme ske under iagttagelse af reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger. Det følger ligeledes af blandt andet direktivets art. 2, stk. 3, litra a, hvorefter direktivet ikke berører eller ændrer blandt andet direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondatadirektivet).

Art. 15 er ikke begrænset til krænkelser begået i erhvervsmæssigt øjemod jf. blandt andet direktivets betragtning nr. 14.

3. Gældende ret

3.1 Formodning for ophavsrettens indehaver

3.1.1. Ophavsretsloven

Den gældende lovs § 7 opstiller en formodningsregel for, hvem der er ophavsmand til et værk.

Herudover eksisterer der i lovens § 85, stk. 3, en særskilt formodningsregel om, hvem der er producent til filmværker.

Ifølge § 7, stk. 1, anses den, hvis navn eller alment kendte mærke eller pseudonym på sædvanlig måde er påført eksemplarer af værket eller opgives, når værket gøres tilgængeligt for almenheden, for ophavsmand til værket. Bestemmelsen er alene en formodningsregel. Det følger af Bernerkonventionens art. 15, stk. 1, at formodningen gælder, indtil andet er bevist. Det betyder, at den, der er angivet som ophavsmand ikke har bevisbyrden for, at han eller hun er ophavsmand til værket - bevisbyrden ligger hos den, som måtte hævde det modsatte. En naturlig konsekvens af, at ophavsmandens navn er anført på eksemplaret af værket, er, at det er denne person, der umiddelbart er berettiget til at gøre ophavsretten gældende ved retten.